

τὸ χειρόγραφόν του; τὸ μοναδικὸν αὐτόγραφον ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ διδασκάλου; Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παρασιωπηθῇ ἡ ὑπαρξίς του; Τοιοῦτον ἱερὸν κειμήλιον θὰ ἐφυλάσσετο ἐπιμελῶς καὶ θὰ ἐσώζετο, ὅπως διεσώθησαν τόσα χειρόγραφα τῶν μαθητῶν του, τὰ ὁποῖα παραμένουν ἔκτοτε ἀθάνατα!

Ἡ λογικὴ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Σωκράτης δὲν ἔγραψεν ἰδιοχείρως οὔτε τοὺς ἰάμβους.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ. — Ἡ προῖκα καὶ ὁ εὐγονισμὸς τῆς φυλῆς, ὑπὸ Σπ. Δοντιᾶ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι, ὅταν πρόκειται νὰ προμηθευθοῦν ἓνα φόρεμα, ψάχνουν μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ ἐπιμονὴν διὰ νὰ εὑροῦν τὸ καλύτερον ὕφασμα τῆς ἀρρεσκείας των. Τοῦτο γίνεται πρὸ πάντων ἀπὸ τὰς κυρίας, αἱ ὁποῖαι δὲν διστάζουν νὰ ἐπισκέπτωνται πολλὰ εἰδικὰ καταστήματα καὶ νὰ ἐξετάζουν ἐπιμελῶς πολλὰ δείγματα διὰ νὰ εὑροῦν τὸ εἶδος τοῦ ὑφάσματος, ποῦ ἔχει ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας καλὰς ἰδιότητες, κατὰ τὴν στερεότητα, τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὸν ὠραῖον καὶ ἀσυνήθιστον χρωματισμόν, ἀντέχοντα καὶ εἰς τὸ φῶς διὰ νὰ μὴ «κόψη» τὸ χρῶμα καὶ ἄλλα. Πλὴν τοῦ ὑφάσματος γίνεται καὶ ἄλλη λεπτομερὴς ἔρευνα διὰ τὸ σχέδιον τοῦ φορέματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι τῆς τελευταίας μόδας. Τοιαῦται ἀνάλογοι ἔρευναι γίνονται καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν πολλῶν ἄλλων πραγμάτων.

Ἐνῶ δὲ διὰ τὴν ἀγορὰν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις εἶναι περιορισμένης διαρκείας, καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια καὶ ἐργασία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρίστου εἶδους ἐνὸς πράγματος ἀψύχου καὶ προσκαίρου, δυναμένου ν' ἀντικατασταθῇ, δὲν γίνεται, ἀντιθέτως, ὁμοία λεπτομερὴς καὶ ἐπισταμένη ἐξέτασις κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐμψύχου ἀτόμου μὲ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συζήσῃ διὰ βίου, δηλαδὴ συζύγου.

Ἡ ἐκλογὴ συζύγου εἶναι καὶ διὰ τὰ δύο φύλα ἡ σπουδαιότατη πράξις ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἐκλογὴν θὰ ἐπέλθῃ ἡ εὐτυχία ἢ δυστυχία ὀλοκλήρου τῆς ζωῆς, ὅχι μόνον τῶν συζύγων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπογόνων των. Γενικῶς ἡ ἐκλογὴ συζύγου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει πολλῶν προσόντων ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν. Ὑλικὰ προσόντα εἶναι ἡ σωματικὴ καλλονὴ καὶ τὸ χρῆμα. Ἡθικὰ δὲ αἱ ὑγιεῖς σωματικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἱκανότητες, ἡ καλὴ καὶ ἠθικὴ οἰκογένεια, ἡ μόρφωσις, ἡ δραστηριότης, ἡ ἀγάπη πρὸς ἐργασίαν καὶ ἄλλα.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐξετίμων ὅχι μόνον τὰ ὑλικὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἠθικὰ προσόντα τοῦ γάμου. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, ἀπὸ παλαιωτάτων χρόνων, ἔδειξε διὰ τῶν ἔργων της πολλὰς καὶ μεγάλας ἀρετάς, ἧτοι ἐξαιρετικὰς φυσιολογικὰς ἰδιότητας, σωματικὰς καὶ πνευματικὰς.

Κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, οἱ Ἕλληνες εἶχον τὴν συνήθειαν νὰ προσφέρῃ ὁ μελλόνυμφος εἰς τὸν πατέρα τῆς ὑποψηφίου νύμφης, ἢ τοὺς ἐκ πατρὸς συγγενεῖς τῆς, πολύτιμα δῶρα (βοῦς, πρόβατα ἢ χρήματα) ἐκαλοῦντο δὲ τὰ γαμήλια δῶρα ἔδνα. Ἐγένετο δηλαδὴ ἐν εἶδος ἀγορᾶς τῆς νύμφης ἀπὸ τὸν γαμβρόν. Σχετικῶς ὁ Ἡρόδοτος γράφει: «ὠνέονται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων χρημάτων μεγάλων» (Ε' 6). Ὅταν δὲ ὁ πατὴρ τῆς νύμφης εἶχε μεγάλην ἐκτίμησιν εἰς τὰ προτερήματα τοῦ ὑποψηφίου γαμβροῦ, τότε ἔδιδε τὴν κόρην του δωρεάν, παραιτούμενος ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ γαμβροῦ, ἢ καὶ προσφέρων εἰς τὸν μνηστῆρα ἰδικά του δῶρα.

Εἰς τὴν Σπάρτην ὑπῆρχε πανάρχαιον ἔθιμον, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου, νὰ γίνεται ἀπαγωγή τῆς νύμφης ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου, κατόπιν προσυνηνοσίσεως καὶ συγκαταθέσεως τῶν γονέων τῆς. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὅμως ὑπῆρχε νόμος τοῦ Σόλωνος τιμωρῶν τὴν ἀπαγωγὴν γυναικὸς ἐλευθέρως καὶ νομίμου ἀστῆς Ἀθηναίας. Ὁ Πλούταρχος γράφει (Πλουτ. βίος Σολ. 23) «ἐὰν δ' ἀρπάζῃ τις ἐλευθέρην γυναῖκα καὶ βιάσῃται... ζημίαν ἔταξεν»· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης κατέκρινε τὸ ἔθιμον τῆς ἐξαγορᾶς τῆς νύμφης ὡς βάρβαρον.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης ἐφρόντιζεν ὁ πατὴρ τῆς, ὅπως ἀναφέρει ὁ Εὐριπίδης. Μετὰ τὸν πατέρα ἀρμοδιότητα εἶχεν ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπῆρχον ἀδελφοί, ἐφρόντιζον οἱ στενωτέροι συγγενεῖς τῆς νύμφης. Μετὰ τοὺς Ὀμηρικοὺς χρόνους καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων νομοθετῶν, τοῦ Λυκούργου καὶ τοῦ Σόλωνος, ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τῆς προικοδοτήσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ γαμβρός ἀντὶ νὰ δίδῃ ἐλάμβανε προῖκα. Τότε ὁ πατὴρ ὤφειλε νὰ προικίσῃ τὴν κόρην του, ἢ ὁποῖα ὅμως ἔπαυε νὰ θεωρῆται κληρονόμος τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἰδιοκτησίαν ἰδικήν τῆς πρὸς συντήρησιν. Ἡ προικοδοτήσις ἦτο τὸ σπουδαιότερον γνώρισμα νομίμου γάμου καὶ ὁ ἀσφαλέστερος δεσμὸς τῶν συζύγων, ἐνῶ ὁ ἄνευ προικὸς διελύετο εὐκόλως. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπροίκιζε τὴν νύμφην τὸ Κράτος, ἐὰν ἦτο κόρη διακεκριμένου πατρὸς, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς διὰ τὰς καλὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του. Τοιαύτη δὲ τιμὴ ἔγινε διὰ τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀριστείδου.

Ὁ Σόλων περιώρισε τὴν προῖκα εἰς πολὺ μικρὰ ποσά, διότι δὲν ἤθελε νὰ εἶναι ὁ γάμος μέσον πλουτισμοῦ. Ἔδωκε δὲ τὸν ἐξῆς θαυμαστὸν ὄρισμόν: «Ὁὐ μισθοφόρον, οὐδ' ὄνιον εἶναι τὸν γάμον, ἀλλ' ἐπὶ τεκνώσει καὶ χάριτι καὶ φιλότιτι γίνεσθαι τοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνοικισμόν».

Ὁ Θεόγνης ἐπικρίνει πολὺ τὴν συνήθειαν νὰ ἐκτιμῶνται τὰ χρήματα καὶ ὄχι αἱ ἀρεταί. Ὁ Πλάτων συμβουλεύει νὰ μὴ ἀποφεύγῃ κανεὶς τὸν γάμον τῶν πτωχῶν, οὔτε νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν γάμον τῶν πλουσίων μὲ συμφέρον καὶ ὅτι πρέπει μὲ ὄνειδισμοὺς νὰ ἀποτρέπωνται οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὰ χρήματα κατὰ τοὺς γάμους. Ὁ Εὐρι-

πίδης ὀνομάζει *μωρὸν* ἐκείνον ποὺ νυμφεύεται κακὴν νύμφην, ἀποβλέψας εἰς τὸν πλοῦτον τῆς προικός. Ὁ Πλούταρχος γράφει: «οἱ λαμβάνοντες πολλὴν πλουσίας συζύγουσ δὲν γίνονται ἄνδρες τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ χωρὶς τῆς πλοῦτος γίνονται δοῦλοι τῶν προικῶν». Χαρακτηρίζει δὲ ὁ Πλούταρχος ὡς *ἀφιλότιμον* καὶ *ἀνελεύθερον* τὸ νὰ προτιμᾶται ἀπὸ τὸν ἄνδρα ὁ πλοῦτος τῆς κόρης ἀντὶ τῆς ἀρετῆς τῆς καὶ τῆς καλῆς οἰκογενειακῆς προελεύσεως! Ἀναφέρει δὲ καὶ κρίσιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος: «καλύτερον νὰ ἔχη δεθῆ κανεὶς μὲ χρυσᾶς χειροπέδας παρὰ μὲ τὸν πλοῦτον τῆς γυναικός»!

Ὁ Ἰωάννης Χρυσόστομος εἶπεν «οὐδὲν *αἰσχροτέρου* ἄνδρός οὔτω βουλευομένου *πλουτεῖν*», δηλαδή δὲν ὑπάρχει αἰσχροτέρου ἀπὸ ἄνδρα ὁ ὅποιος σκέπτεται νὰ πλουτίσῃ μὲ τὴν προίκα.

Τὰ παγκοσμῶς γνωστὰ τρόπαια τῶν Ἑλλήνων, κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἐκ παραλλήλου δὲ καὶ τὰ λαμπρὰ συγγράμματα τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων, ἱστορικῶν καὶ ἰατρῶν, τὰ ὅποια ἐφώτισαν καὶ ἀκόμη φωτίζουν τὴν ἀνθρωπότητα, ὡς καὶ τὰ θαυμαστά ἔργα τῶν μεγίστων καλλιτεχνῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἔργα ἀθάνατα καὶ ἀνυπέβλητα μέχρι σήμερον, ἀποδεικνύουν καταφανῶς τὰς πολλὰς καὶ ἐξαιρετικὰς ἰκανότητας τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες διέγνωσαν πολλὴν ἐνῶρις τὴν σημασίαν τῆς διαίτης καὶ τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν τόνωσιν τῶν ἀτόμων καὶ τῆς φυλῆς. Διὰ τοῦτο οἱ Σπαρτιαῖται ἐφήρμοσαν τοὺς αὐστηροτάτους νόμους τοῦ Λυκούργου, ἀναγκάζοντες τοὺς νέους νὰ ζοῦν μὲ μεγάλην λιτότητα καὶ νὰ γυμνάζωνται ἐντατικῶς σκληραγωγούμενοι διὰ νὰ εἶναι καλοὶ πολῖται καὶ στρατιῶται. Εἰς τὴν Σπάρτην δ' ἐφηρμόσθη ὁ σκληρὸς νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἐκκαθάρισις τῆς φυλῆς ἀπὸ τὰ ἀνίκανα ἄτομα. Ἐστὶν γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸν νόμον, ὅλα τὰ γεννώμενα ἀνώμαλα βρέφη ἐθανατώνοντο ριπτόμενα εἰς τὸν Καιάδα. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐγένετο φυσιολογικὴ ἐπιλογή, διατηρουμένων εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὑγιῶν καὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων.

Ἐπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ἐτάχθησαν καὶ οἱ δύο μεγάλοι φιλόσοφοι, ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης. Ὁ Σπαρτιακὸς αὐτὸς νόμος ἦτο ὁ πραγματικὸς πρόπαππος μιᾶς νεωτάτης ἐπιστήμης τῆς Εὐγονικῆς, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη, βελτίωσις πολλῶν εἰδῶν ζώντων ὀργανισμῶν, φυτῶν, ζώων καὶ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ εὐγονισμοὶ οὗτοι ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δύο βασικῶν βιολογικῶν νόμων, τῆς *κληρονομικότητος* καὶ τῆς *ἐπιλογῆς*.

Ἡ μεγάλη ἀνακάλυψις τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητος ἐγένετο τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἀπὸ τὸν κηπουρὸν τοῦ μοναστηρίου τῆς πόλεως Brünn τῆς Τσεχοσλοβακίας, καλόγηρον Γρηγόριον Mendel, ἀσχολούμενον μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ ἀφοσίωσιν

εις τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου τοῦ μοναστηρίου. Ὁ καλόγηρος αὐτὸς ἔχων καὶ πολ-
λὰς γνώσεις τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπεδόθη εἰδικώτερον εἰς τὴν καλλιέργειαν
τῶν μπιζελιῶν καὶ παρηκολούθει τὰς διαφόρους ποικιλίας τῶν φυτῶν αὐτῶν, ἐξετά-
ζων λεπτομερῶς ὅλας τὰς ιδιότητες κάθε ἀτόμου, κατὰ τὸ μέγεθος, τὸ σχῆμα καὶ
τὸ χρῶμα τῶν ἀνθέων, τῶν φύλλων καὶ τῶν σπόρων των.

Ὁ Mendel εἶχε τὴν ἐπιτυχεστάτην ἔμπνευσιν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ διασταυρώσει
γονιμοποιήσεως, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ ἀνθέων διαφόρων χρωμάτων καὶ νὰ παρακο-
λουθῇ κατόπιν, ἐπὶ πολλὰς γενεάς, τὰ χρώματα τῶν ἀνθέων καὶ τῶν ἀπογόνων των.

Ἀπὸ τὴν μακρὰν καὶ ἐπιμελῆ ἐκτέλεσιν πολλῶν τοιούτων πειραμάτων καὶ τὴν
ἐπιτυχή ἐρμηνείαν κάθε παρουσιαζομένου κληρονομικοῦ φαινομένου, ὁ ἄσημος κηπου-
ρὸς τῆς Μονῆς τῆς Brünn ἐδοξάσθη καὶ ἔγινε περίφημος εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον
κόσμον, εὐεργετήσας τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν μεγάλην ἀνακάλυψίν του. Διότι μὲ τὰ
πειράματά του ἀνεκάλυψε τοὺς βασικοὺς νόμους τῆς κληρονομικότητος, οἱ ὅποιοι,
ὅπως ἀπεδείχθη ἔκτοτε, ἰσχύουν γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς ζῶντας ὀργανισμούς, δηλαδὴ
εἰς τὰ φυτὰ, τὰ ζῷα καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐχει δὲ μεγίστην σημασίαν διὰ τὸ
θέμα τῆς σημερινῆς ὁμιλίας τὸ γεγονός, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Mendel
γνωρίζομεν τώρα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ἠμποροῦμεν ἀσφαλῶς ν' ἀποκτήσωμεν
καλυτέρας ποιότητος εἶδη, ὄχι μόνον τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζῴων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀν-
θρώπων.

Ἐπίσης σπουδαῖον εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς γεγονός, ὅτι γνωρίζομεν τώρα τὸν τρόπον
μὲ τὸν ὅποιον ἠμποροῦμεν ν' ἀποφεύγωμεν τὴν χειροτέρευσιν τῶν ἀτόμων· δηλαδὴ
ν' ἀποφεύγωμεν τὴν γέννησιν κατωτέρας ποιότητος ἀτόμων.

Διὰ τὴν εὐκολωτέραν κατανόησιν τῶν φυσιολογικῶν ζητημάτων τῆς κληρονο-
μικότητος, παρακαλῶ νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν τὰ ἀκόλουθα. Ὅλοι γνωρίζετε, ὅτι τὰ τέκνα
κληρονομοῦν νομίμως τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός των. Πολλοὶ ὅμως
δὲν γνωρίζουν σαφῶς τὸ σπουδαιότατον γεγονός, ὅτι τὰ τέκνα ὅλων τῶν ζῶντων
ὀργανισμῶν καὶ πρὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων, κληρονομοῦν φυσιολογικῶς τὰς σωματι-
κὰς καὶ τὰς πνευματικὰς ιδιότητας τῶν γονέων των, καλὰς καὶ κακὰς. Δηλαδὴ, οἱ
ἀπόγονοι λαμβάνουν ἐκ γενετῆς ὄχι μόνον τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν τοῦ εἴδους τῶν γο-
νέων, ὅπως εἶναι τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος, τῶν τριχῶν, τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τὸ ἀνά-
στημα τοῦ σώματος, τὸ σχῆμα τῆς κεφαλῆς, κατὰ τὸ σύνολον ἢ τὰς λεπτομερείας,
ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰδικούς χαρακτῆρας τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων των καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ
ἐγκεφάλου, ἤτοι τὰς πνευματικὰς ἰκανότητας, ἀπὸ τῆς μεγίστης εὐφυΐας μέχρι τῆς
βλακειάς. Τοιοῦτοτρόπως οἱ ὑπάρχοντες χαρακτῆρες τῶν γονέων, εἴτε καλῆς, εἴτε
κακῆς ποιότητος εἶναι, κληρονομοῦνται ἀπὸ τὰ τέκνα των.

Ἡ μετάδοσις τῶν ιδιοτήτων τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα των γίνεται μόνον διὰ

τῶν γεννητικῶν κυττάρων, ἤτοι τοῦ σπερματοζωαρίου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ὄβου τοῦ μητρὸς. Ἐκ τῶν δύο δὲ τούτων κυττάρων διαπλάσσεται ὅλον τὸ ἔμβρυον.

Κατὰ τὴν γονιμοποίησιν τὰ συστατικὰ τῶν κυττάρων τούτων ἀναμειγνύονται κατὰ διαφόρους ἀναλογίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ ἐξαρτᾶται πολὺ ἢ μεγαλυτέρα ἢ μικροτέρα ὁμοιότης μὲ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα ἐκάστου σχηματιζομένου ὀργάνου τοῦ σώματος τοῦ ἐμβρίου. Εἶναι εὐνόητον, ὅτι ὅσον περισσότερα καὶ καλυτέρας ποιότητος προτερήματα, ὡς καὶ ὀλιγώτερα ἐλαττώματα ἔχουν οἱ γονεῖς, τόσο καλυτέρας ποιότητος ἄτομα γίνονται τὰ παιδιά των.

Τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτὰς γνώσεις περὶ τῆς κληρονομικότητος ἐφαρμόζουσι συστηματικῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ κτηνοτρόφοι καὶ ἐπιτυχῶν μεγάλας βελτιώσεις διαφόρων εἰδῶν, διὰ τῆς συζεύξεως τῶν ἐκλεκτοτέρων ἀρρένων καὶ θηλέων ἀτόμων ἐκάστου εἶδους καὶ τότε τὰ τέκνα τῶν ζῶων αὐτῶν ἀποκοτῶν καλυτέρας ποιότητος κρέας, δέρμα καὶ μαλλί, παράγουσι ἀφθονότερον γάλα καὶ ἀποκοτῶν μεγαλυτέραν γονιμότητα.

Μεγάλῃς σημασίας εἶναι τὸ ἐξῆς γεγονός. Ὅταν αἱ βασικαὶ ιδιότητες ἐνὸς χαρακτῆρος προέρχονται ἀπὸ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, τότε ὁ χαρακτήρ αὐτὸς ἐμφανίζεται εἰς τὸ τέκνον δυνατώτερος. Δηλαδή, ὅταν καὶ οἱ δύο γονεῖς ἔχουν ἐξ ἴσου καλοὺς βασικοὺς χαρακτῆρας, σωματικοὺς καὶ πνευματικοὺς, τότε ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης νὰ γίνουσι τὰ παιδιά των πολὺ καλὰ ἢ καὶ ἀνώτερα τῶν γονέων των. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων γενικῶς ἡ ἐπιτυχία καὶ εὐτυχία τοῦ γάμου ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν συζύγου πού ἔχει πολὺ καλὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ὑγείαν. Ὅλα τὰ ἄλλα προσόντα εἶναι δευτερευούσης σημασίας.

Εἰς τὰ σύγχρονα πολιτισμένα κράτη ἐφαρμόζονται τὰ ἀκόλουθα μέτρα διὰ τὸν εὐγονισμόν.

1) Ὁ γάμος ἐπιτρέπεται μόνον ὅταν ὑπάρχη πιστοποιητικὸν ὑγείας, ἐκδοθὲν ὑπὸ ἐιδικοῦ ἱατροῦ, βεβαιουμένου ὅτι ἀμφότεροι οἱ μελλοντικοὶ εἶναι ὑγιεῖς καὶ κατάλληλοι πρὸς γάμον. Ἄνευ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ὁ γάμος ἀπαγορεύεται.

2) Ὁ γάμος ἀπαγορεύεται γενικῶς εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ μεταδοτικὰ ἢ ἀνίατα νοσήματα, ἢ τοὺς ἔχοντας γενικὴν καχεξίαν καὶ εἰς ὅλους τοὺς πάσχοντας ἀπὸ καταφανῆ σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνωμαλίαν.

3) Ἐπὶ τῶν σεσημασμένων ἐγκληματιῶν καὶ τῶν ἡλιθίων ἐκτελεῖται ἀναγκαστικὴ στειρώσις, διὰ τῆς ὁποίας τὰ ἄτομα ταῦτα καθίστανται διὰ βίου ἀνίατα πρὸς γονιμοποίησιν.

4) Γίνονται συχνὰ δημόσια ὁμιλία ἀπὸ ἐιδικοὺς ἱατροὺς πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποφεύγεται ὁ γάμος μὲ ἄτομον πάσχον ἀπὸ ἀνίατον νόσημα. Ὡς ἀνίατοι δὲ θεωροῦνται, πλὴν τῶν ἄλλων, οἱ ἀλκοολικοί.

5) Ίδρύνονται εϋγονιστικά εταίρειαι, με σκοπὸν τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ διὰ νὰ πεισθοῦν ὅλοι, ὅτι ὁ γάμος πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ βάσεων βιολογικῶν, ὑγιεινῶν καὶ ἠθικῶν.

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι μέτρα τῶν πλέον προηγμένων κρατῶν ὑπὲρ τοῦ εϋγονισμοῦ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, δυστυχῶς, τὴν χώραν ὅπου ἀνεκαλύφθη καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν πρὸ αἰῶνων ὁ εϋγονισμός, οὗτος ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ κατωτέρων ὀργανισμῶν, δηλαδὴ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων. Καὶ εἶναι γνωστὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔχουν ὅσοι ἐφαρμόζουν τὸν εϋγονισμόν εἰς τὴν χώραν μας, διὰ τοῦ ὁποίου πολλὰ ἐγχώρια εἶδη φυτῶν καὶ ζώων ἔχουν βελτιωθῆ καὶ ἐξευγενισθῆ εἰς μεγάλον βαθμόν. Πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα παρετήρησα, ἐπισκεφθεὶς ὄρνιθοτροφεία καὶ χοιροτροφεία προαστείων τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ποσότης καὶ ἡ ποιότης τοῦ κρέατος τῶν ζώων καὶ ἡ παραγωγὴ ὧν ἦσαν ηὔξημένοι καὶ βελτιωμένοι.

Δυστυχῶς τὸ μόνον εἶδος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ εϋγονισμός, εἶναι οἱ ἄνθρωποι. Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι οἱ γάμοι τῶν Ἑλλήνων, κατὰ πολὺ μεγάλην ἀναλογίαν, γίνονται ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς προικῆς. Τὸ κακὸν αὐτὸ συμβαίνει πρὸ πάντων εἰς τὰς ἀνώτερας τάξεις τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἀτυχῶς εἰς μεγάλην κλίμακα ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν, ὅτι ὁποῖοι τούναντιον θὰ ἔπρεπε νὰ δεικνύουν πάντοτε πρῶτοι τὰ καλὰ παραδείγματα εἰς τὸν λαόν. Εἰς ὀλίγας μόνον περιπτώσεις γίνονται εἰς τὴν Ἑλλάδα γάμοι ἐξ ἑρατος ἢ διὰ καλὴν οἰκογενειακὴν ἢ κοινωνικὴν θέσιν τῆς κόρης ἢ τὴν ἐργατικότητά της.

Καθαρῶς εϋγονικοὶ γάμοι βασιζόμενοι ἐπὶ ἐξαιρετικῶν ἠθικῶν προσόντων, ὅπως εἶναι ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ὑγεία, ὁ καλὸς χαρακτήρ, ἡ ἠθικὴ, ἡ μόρφωσις, ἡ ἐργατικότης κ. ἄ. μετὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκλήσεως καλῆς ποιότητος τέκνων, δηλαδὴ τῆς εϋγονίας, εἶναι σπανιώτατοι εἰς τοὺς σημερινούς Ἕλληνας. Εἶναι δὲ πολὺ θλιβερὸν τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εὐρισκόμεθα σήμερον, ὡς πρὸς τὸ εἰδικὸν τοῦτο ζήτημα, εἰς ἐπίπεδον πολὺ χαμηλόν, κατώτερον καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθιγγάνων καὶ τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς!

Εἶναι κοινῶς γνωστὸν ὅτι οἱ γάμοι τῶν ἀπολιτίστων αὐτῶν ἀνθρώπων γίνονται μετὰ ἀγοραπωλησίαν. Ἐκεῖ ὅμως ἀγοραστὰι εἶναι οἱ ἄνδρες. Αὐτοὶ ἐκλέγουν τὴν νύμφην καὶ τὴν ἀγοράζουν, προσφέροντες εἰς τοὺς γονεῖς της ὡς τίμημα ὀλίγας ἀγελάδας ἢ βοῦς· ἐνῶ ἐδῶ εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα συμβαίνει δυστυχῶς κάτι χειρότερον, διότι ἐδῶ ἀγοραστὰι δὲν εἶναι οἱ ἄνδρες, εἶναι αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἀγοράζουν τοὺς ἄνδρας μετὰ τὴν προῖκα των καὶ συνήθως μετὰ λίρας.

Χάριν τῆς μεγάλης προικῆς παραβλέπονται ἀκόμη καὶ σοβαρὰ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ἐλαττώματα τῆς ὑποψηφίας νύμφης. Δυστυχῶς δὲ τὰ τοιαῦτα ἐλαττώματα κληρονομοῦνται, ὡς ἐλέχθη, καὶ παρουσιάζονται κατόπιν εἰς τὰ ἀθῶα παιδιὰ, τὰ

ὅποια γεννῶνται φέροντα διάφορα στίγματα, πολλάκις ἀνίατα, βάρη τῆς πατρικῆς καὶ μητρικῆς κληρονομίας.

Οἱ αἵτιοι τῆς πράξεως ταύτης καταρῶνται συνήθως τὴν κακὴν τύχην των διὰ τὰ ἀνώμαλα καὶ ἀσθενικὰ παιδιὰ των. Ἄλλὰ τὰ ὄχι καλὰ ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων γάμων ὀφείλονται ὄχι εἰς ἀτυχίαν, ἀλλ' εἰς καθαρὰν ἀφροσύνην κατὰ τὴν ἐκλογὴν συζύγου.

Ὅταν ἡ ἀπόφασις τοῦ γάμου λαμβάνεται ὑπὸ τὴν μεγίστην λάμπιν τοῦ χρυσοῦ τῆς προικὸς, ὁ ὑποψήφιος γαμβρὸς τυφλώνεται τόσον πολὺ, ὥστε ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ καὶ νὰ ἐκτιμῆσῃ τόσον τὰ ὑπάρχοντα ἐλαττώματα τῆς πολυφέρου ἐκλεκτῆς του, ὅσον καὶ τὰ ὑπερέχοντα πλεονεκτήματα τῶν οὐχὶ πλουσίων ἀντιπάλων τῆς.

Εἰς τὴν χειροτέρευσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς συμβάλλει καὶ ἄλλο αἶτιον. Τοῦτο εἶναι ἡ μεγάλη δυσαναλογία γεννήσεων τέκνων μεταξὺ δύο κοινωνικῶν τάξεων τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀρίστης καὶ τῆς κατωτάτης τάξεως.

Σπεύδω νὰ δηλώσω ὅτι ὡς ἀρίστην δὲν ἐνοῶ τὴν τάξιν τῶν πλουσίων. Διότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὄχι ὅλγοι μεγάλοιοι οὐδόπως διακρίνονται διὰ τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἰκανότητά των, ὥστε νὰ κατατάσσωνται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀρίστην τάξιν. Εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἀνήκουν ἀντιθέτως πρῶην πτωχοὶ ἢ τέκνα πτωχῶν, δυνηθέντες διὰ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς μεγάλης ἐργατικότητός των νὰ κατακτήσῃ ὑψηλὰς κοινωνικὰς θέσεις. Ἡ ἀρίστη λοιπὸν τάξις τῆς Ἑλλάδος δὲν διακρίνεται διὰ τὴν πολυτεχνίαν τῆς. Πολὺ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν ἔχουν τέκνα περισσότερα τῶν δύο ἢ τριῶν. Ἀντιθέτως δὲ, τὰ κατωτάτης τάξεως ἄτομα, ἤτοι οἱ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ἀσθενέστεροι, εἶναι συνήθως πολύτεκνοι, ἀραδιάζοντες πλεόν τῶν 5 ἢ καὶ 10 τέκνων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα εἶναι ὄχι καλῆς ποιότητος. Ἐκ τούτων δὲ φαίνεται σαφῶς ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἡ εὐγονία ἐλαττοῦται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πληθύνονται τὰ κατωτέρως ποιότητος ἄτομα.

Προβάλλει τώρα αὐτομάτως τὸ ἐρώτημα: Τί πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νὰ σταματήσῃ ὁ ὑπάρχων ἐθνικὸς κίνδυνος αὐξήσεως τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι πολὺ δύσκολος δι' ὅσους παρηκολούθησαν μὲ προσοχὴν τὰ λεχθέντα. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κακὸν δύναται νὰ θεραπευθῆ, ὅταν παύσουν οἱ γάμοι τῆς προικὸς καὶ ἀρχίσουν νὰ γίνωνται γάμοι εὐγονικοί, διὰ τῶν ὁποίων θὰ προλαμβάνεται ἡ κληρονομία τῶν ἐπιβλαβῶν ἰδιοτήτων καὶ θὰ γίνεταί φυσιολογικὴ ἐπιλογὴ καὶ βελτίωσις τῆς ποιότητος τῶν νέων γενεῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι γαμβροὶ πρέπει νὰ μὴ παρασύρωνται ἀπὸ τὴν μαγνητικὴν δύναμιν τοῦ χρυσοῦ τῶν πενθερῶν καὶ νὰ ἀνθίστανται εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἔλξιν του. Πρὸ πάσης δὲ ἀποφάσεως, νὰ ἐξετάζουσι λεπτομερῶς τὰ ἀτομικὰ προσόντα τῆς κόρης καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν κατάστασιν καὶ ἰκανότητα, τὴν

ἐργατικότητα, τὸν ἠθικὸν χαρακτήρα, τὴν μόρφωσιν καὶ ἄλλα τυχὸν ὑπάρχοντα προσόντα καὶ τελευταῖον τὸ ζήτημα τῆς προικός. Διότι εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ μάλιστα ὅταν ὑπάρχουν τὰ λεχθέντα ἠθικὰ προτερήματα, πιθανὸν ἢ προῖκα νὰ μὴ εἶναι τόσο ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητος εἰς τὸν βίον τοῦ νέου ζεύγους. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῶν εὐγονικῶν γάμων καὶ τῆς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν διαδοχικῆς ἐνισχύσεως τῶν προτερημάτων ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐπιβλαβῶν ἐλαττωμάτων ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, συνεχῶς βελτιουμένη, θ' ἀποκίση καὶ ἀπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς ἰκανότητος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ.— Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς χολινεστεράσης τοῦ αἵματος κατόπιν ἀπορροφήσεως ἰχνῶν παραθείου ἐκ τροφίμων, ὑπὸ Γεωργ. Λογαρά, Ἄνδρ. Α. Βασιλείου καὶ Διον. Ἀβραμίδου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Ἰωακείμογλου.

Εἰς τὴν προηγουμένην ἔρευναν¹ ἐξετάσαμεν τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑπολειμμάτων παραθείου, περιεχομένων εἰς ἔλαιον ἐκθλιβέν ἐξ ἑλαιῶν ψευκασθειῶν διὰ παραθείου, ἐπὶ τῆς χολινεστεράσης 357 κατοίκων τῆς νήσου Κερκύρας. Εἰς τὴν παροῦσαν ἔρευναν, διεξαχθεῖσαν μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐθέσαμεν δύο σκοπούς· πρῶτον νὰ διαπιστώσωμεν ποῖα τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς μακροχρονίου χρήσεως ἐλαίου περιέχοντος ὑπολείμματα παραθείου ἐπὶ τῆς χολινεστεράσης τοῦ αἵματος καὶ δεύτερον νὰ συγκρίνωμεν τὰς τῆς εὐρεθείσας τιμὰς χολινεστεράσης μὲ τὰς μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀτόμων.

Μέθοδος.— Καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἔρευναν ἐχρησιμοποιήθη πρὸς ἐξέτασιν τῆς χολινεστεράσης ἐν τῷ αἵματι ἡ μέθοδος τῶν Limperos καὶ Ranta (1953) ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν D. R. Davies καὶ J. D. Nicholls (1955)(3).

Ἀποτελέσματα.— Ἐνταῦθα ἐξετάσαμεν ἐν συνόλῳ 666 ἄτομα ἐξ ὧν 395 ἔφαγον βεβαιωμένως παραθειοῦχον ἔλαιον, 159 ἔφαγον πιθανῶς τοιοῦτον καὶ 112 δὲν ἔφαγον. Εἰς τοὺς πίνακας I, II, III καὶ IV καταγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων προσδιορισμῶν, ἐκφραζόμενα εἰς χρόνον μεταπτώσεως τοῦ δείκτου.

Πίναξ I.— Ἐκ τῶν 395 περιπτώσεων τοῦ πίνακος τούτου (κατηνάλισκον παραθειοῦχον ἔλαιον) 270 ἐμφανίζονται μὲ χολινεστεράσιν ἐντὸς τῶν φυσιολογικῶν ὁρίων,

* GEORGE LOGARAS, ANDR. VASSILICU and D. AVRAMIDIS, Some observations on the effect of ingesting parathion residues in olive oil upon the whole blood ChE of individuals.